

der ligger mellem 1,000 og 5,000 Kr. 2 pCt., af hvad der ligger mellem 5,000 og 20,000 Kr. 3 pCt., af hvad der ligger mellem 20,000 og 60,000 Kr. 4 pCt. og af hvad der ligger mellem 60,000 og 120,000 Kr. 5 pCt., og af alt derover 6 pCt. Jeg bemærker for det første, at der her ikke er Tale om Arven, men om de enkelte Arvingers Lod, saaledes altsaa, at en Arvelod paa 120,000 Kr., hvis der er 4 Arvinger, kun kan falde i et Bo paa op imod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Endvidere gør jeg opmærksom paa, at dette ikke maa forstaaes saaledes, at man skal svare fulde 6 pCt. af enhver Arv over 120,000 Kr. f. Eks. De Herrer maa lægge Mærke til, at jeg sagde: af hver Arv svares af det første Tusinde 1 pCt., af 1—5,000 Kr. 2 pCt., og dette bliver ved at gælde selv for den største Arv. Paa den Maade undgaar man de pludselige Spring fra den ene til den anden Procent, idet man faar en stadig og jævnt stigende Skala.

Jeg skal nævne, hvorledes den virkelige Procent bliver for en Række Arvelodder. For en Arvelod paa 5,000 Kr. vil man komme til at svare 1,8 pCt., altsaa en Forhøjelse mod det nuværende af 0,8 pCt. For en Arvelod af 10,000 Kr. 2,4 pCt., altsaa en Forøgelse af 1,4 pCt. For en Arvelod paa 20,000 Kr. 2,7 pCt. og for en Arvelod paa 120,000 Kr. 4,3 pCt. For en Arvelod paa 200,000 Kr. vil man komme til at svare 4,97 pCt. og for en Arvelod paa 500,000 Kr. 5,59 pCt. og for 1 Million 5,79 pCt. De fulde 6 pCt. naas aldrig. Det var Afgiften i første Klasse. I anden Klasse er den overalt 3 pCt. mere end i første, den begynder altsaa med 4 pCt. for det første 1,000 Kr. og naar for den Del af Arvelodden fra 120,000 og opefter 9 pCt. I tredje Klasse er Arveafgiften atter 3 pCt. højere end i anden, den begynder altsaa med 7 pCt. og ender med 12 pCt. Endelig begynder den i den yderste Klasse med 10 pCt. og ender med 15 pCt.

Maaske vil man synes, at dette er en meget høj Beskatning. Jeg vil dertil sige: For det første naas de 15 pCt. aldrig. For dem, der arver 1 Mill. Kr. i yderste Klasse eller udenfor Slægtskab, bliver Afgiften kun 14,79 pCt. Jeg vil minde om, at man i England naar op til 18 pCt. og i Frankrig er den højeste Sats $20\frac{1}{2}$, men det gælder ganske vist kun for en meget stor Arv. Men dernæst vil jeg gøre opmærksom paa, at selv i det konservative Tyskland har man i sidste Rigsdagssamling vedtaget en Arveafgift for yderste Sidelinier paa op imod 25 pCt., det vil med andre Ord sige, at man tager

en Fjerdedel. Det gælder ganske vist ogsaa kun for en meget stor Arv, men dog for en Arv paa 1 Mill. Reichsmark. Jeg husker ikke i dette Øjeblik nøjagtigt, hvor stor en Arv det er, men det er ikke nogen overdreven stor Arv, hvor man er oppe paa 15 à 20 pCt. Jeg tør derfor vistnok med Rette sige, at det er i god Overensstemmelse med hele den moderne Tankegang angaaende Paalægning af Skat rundt om i Europa, naar vi nu gaa til at forhøje Arveafgiften. Jeg er da ogsaa personlig af den Overbevisning, at er der nogen Skat, som er rimelig og retfærdig, er det Arveafgiften med stigende Skala. Jeg antager i øvrigt, at der ikke her i Tinget vil være den Opfattelse, at de store Formuer ville komme til at give for meget. Hvis man vil spørge sig selv, om de Arvinger, der arve enten 120,000 Kr. eller 200,000 Kr. eller 500,000 Kr., blive i økonomisk Henseende i nogen Maade anderledes stillede ved at betale denne Afgift, tror jeg, man maa sige nej. Det, at en Arving en Gang for alle skal betale denne Afgift til Staten, vil ikke komme til at spille nogen nævneværdig Rolle for ham.

Snarere kunde jeg tænke mig, at der i dette Ting kunde være den Mening, at man ikke burde røre de mindre Arvelodder, end ikke med de Forhøjelser, jeg har foreslaaet. Lad mig tillade mig at nævne et Eksempel for at vise, hvormeget det beløber sig til. Vi ville tage den Middelstand, hvor Arvelodden ubetinget spiller den største Rolle, nemlig Gaardmandsstanden. Lad os tage en Gaardmand, der ved sin Død efterlader sig 20,000 Kr. Det vil være en ret velstillet Gaardmand. (*Nielsen-Gron*: Det kan man egentlig ikke sige!). Jeg hører, at et æret Medlem anslaaer en Gaardmand i Almindelighed højere. Men jeg tør nok sige, at det i alt Fald paa den Egn, hvor jeg kender Bondestanden ret godt, er en jævnt velstillet Gaardmand, der efterlader sig 20,000 Kr. Hvis vi tænke os, at der er 4 Arvinger, falder der altsaa 5000 Kr. paa hver, og deraf vil Arveafgiften blive 90 Kr. eller 40 Kr. højere end den nuværende. Hvis man tænker sig, at en Søn, som arver disse 5000 Kr., gifter sig med en Datter fra en anden Gaard, som faar en lignende Arv, og som ogsaa skal svare en forøget Afgift af 40 Kr., have disse to Folk for at sætte Bo svaret til Staten 80 Kr. mere, end de vilde under de nuværende Forhold. Hvis de købe sig en Gaard for Pengene og leve i Gaarden de normale 30 Aar, der pleje at hengaa mellem to Arvefald i en